

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א"!

גליון נ"ה: – כה חשון – כה שבט – כה אייר – כה אב

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא דבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, פדי שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי ידיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שח – דברים המותרים והאסורים לטלטל בשבת

גב. מוקצה לעשירים הוי מוקצה ואפילו עניים אין מטלטלין:

סימן שט – טלטול על ידי דבר אחר
אם מותר בשבת, ובו ה' סעיפים

א. נוטל אדם את בנו והאבן בידו ולא חשיב מטלטל לאבן
והוא שיש לו געגועין (פירוש שיש לו עצבון כשאינו עם
אביו) עליו שאם לא יטלנו יחלה אבל אם אין לו געגועין
עליו לא ואפילו כשיש לו געגועין עליו לא התירו אלא
באבן אבל אם דינר בידו ואפילו לאחוזו התינוק בידו והוא
מהלך ברגליו אסור דחיישינן דילמא נפיל ואתי אבוה
לאתויי ויש אומרים שלא אסרו אלא כשהוא נושא התינוק
עם דינר בידו אבל לאחוזו התינוק בידו אף על פי שדינר
ביד התינוק אין בכך כלום:

ב. כלכלה שהיתה נקובה וסתמה באבן מותר לטלטלה שהרי
נעשה כדופנה וכן דלעת שתולין בה אבן כדי להכבידה
למלאות בה מים אם הוא קשור יפה שאינו נופל מותר
למלאות בה שהוא כמו הדלעת עצמה שהוא בטל אנבה
ואם לאו אסור:

ג. כלכלה מלאה פירות ואבן בתוכה אם הם פירות רטובים
כגון תאנים וענבים יטול אותה כמו שהיא שאם ינער
הפירות מתוכה יפסדו אבל אם הם פירות שאינם נפסדים
ינערם וינער גם האבן עמהם ולא יטלנה עמהם והני מילי
כשאינו צריך אלא לפירות או לכלכלה אבל אם היה צריך
למקום הכלכלה מטלטלה כמות שהיא:

ד. שכח אבן על פי חבית או מעות על הכר מטה חבית על
צדה והאבן נופלת ומנער הכר והמעות נופלים ואם היתה
החבית בין החביות בענין שאינו יכול להטות אותה
במקומה יכול להגביהה כמו שהיא עם האבן למקום אחר
להטותה שם כדי שיפול מעליה ואם הניחם עליהם מדעתו
על דעת שישארו שם בכניסת השבת אסור להטות ולנער

ויש אומרים דאפילו הניחם שם על דעת שישארו שם
בכניסת השבת כדי שיטלם בשבת מותר להטות ולנער
בשבת ולא אסרו אלא במניחם על דעת שישארו שם כל
השבת. הגה: ואז אפילו ניטל האיסור משם אסור לטלטל
הכלי דמאחר שנעשה בסיס לדבר האסור למקצת השבת אסור
כל השבת כולה וכן בכל מוקצה וכן איתא לקמן סימן ש"ו. אם
אדם הניח דבר מוקצה על של חבירו לא אמרינן דנעשה בסיס
לדבר האסור דאין אדם אוסר של חבירו שלא מדעתו (א"ר
זרוע):

ה. הא דלא שרי אלא להטות ולנער דוקא בצריך לגוף
החבית והכר אבל אם צריך למקום החבית והכר ולא
הספיק לו ההטייה והניעור יכול לטלטלם עם האבן ועם
המעות שעליהם לפנות מקומם. (וכן הוא לקמן סימן ש"י):

סימן שי – דיני מוקצה בשבת, ובו ט'
סעיפים

א. עץ שתולין בו דגים אף על פי שהוא מאוס מותר לטלטלו
דקיימא לן במוקצה מחמת מיאוס כרבי שמעון דשרי:

ב. אין שום אוכל תלוש הראוי לאכילה מוקצה לשבת
דתמרים ושקדים ושאר פירות העומדים לסחורה מותר
לאכול מהם בשבת ואפילו חטים שזרעם בקרקע ועדיין
לא השרישו וביצים שתחת התרנגולת מותר לטלטלן וכן
תמרים הלקוטים קודם בישולן וכונסין אותם בסלים והם
מתבשלים מאליהן מותר לאכול מהם קודם בישולן אבל
גרוגרות וצמוקים שמניחים אותם במוקצה ליבשן אסורין
בשבת משום מוקצה שהן מסריחות קודם שיתיבשו דכיון
שיודע שיסריחו הסיח דעתו מהם וכיון דאיכא תרתי
דחינהו בידיה ולא חזו הוי מוקצה. הגה: יש אומרים דאין
הכנה שייך בשל אינו יהודי ואפילו גרוגרות וצמוקים שבידו
מותרים (כל בו סימן ל"ה וכן משמע בהר"ן סוף פרק כ"ב
וירושלמי):

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון נה]